

[Mads Larsen.]

tikerne; der er ingen Tvivl om, at for en Mængde Svagheders Vedkommende er de nævnte Metoder langt mere virkningsfulde end de almindelige Lægers Metoder; som jeg sagde før, tænker jeg navnlig paa Sygdomme, der stammer fra Uregelmæssighed i paagældendes Nervesystem; der ligger Roden til Ondet for mange Mennesker, og naar man fjerner disse Uregelmæssigheder, er Roden til Ondet borte, og jeg tror, disse Uregelmæssigheder fjernes langt lettere gennem Chiropraktikernes Behandling end ved at fylde en hel Masse Medicin i paagældende.

Saa vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til et Par enkelte Paragraffer, navnlig paa Grund af de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen berørte Spørgsmaalet om § 14, 2det Stykke, hvor det hedder, at

„kun Læger er berettiget til at udøve den Lægevirksomhed, som udkræves ifølge Forsikrings- og Forsørgelseslovene og Lovgivningen i øvrigt“.

Nu er det ganske klart, at hvis man maa erkende, at det paa visse Omraader er saadan, at den Behandling af en Mængde Sygdomme, som foretages af adskillige af dem, der ikke har det officielle Stempel, der ikke har gennemgaaet den almindelige lægevidenskabelige Uddannelse og den praktiske Uddannelse, som nu foreslaas her, er mere virkningsfuld, mere nyttig og hurtigere bringer Helbredelse for de paagældende Patienter end andre Metoder, saa bør disse Folk ikke stilles udenfor, med andre Ord, de Patienter, som foretrækker at søge Chiropraktikere, maa nyde samme Begunstigelse som de, der søger Læger, som har den almindelige Uddannelse. Derfor mener jeg ogsaa, det er en Mangel ved Lovforslaget, at det ikke indeholder saadanne Bestemmelser, hvorved det bliver muligt at faa et fornuftigt Samarbejde mellem disse Mennesker og de almindelige Læger, saaledes at de derigennem kunde sikre sig den nødvendige Kontrol med, at det, som de foretager sig, virkelig er forsvarligt og rigtigt, og derved naa en bedre Stilling i Udøvelsen af deres samfundsnyttige Arbejde. Ved Omtalen af § 15 sagde det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, at der toges for høje Kørepenge. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem

deri. Der er ingen Tvivl om, at der trindt omkring i Landdistrikterne ogsaa overfor de anerkendte Sygekasser i mange Tilfælde er taget langt højere Vederlag for Befordring ud omkring til Patienterne, end det er forsvarligt. Nu ser jeg meget vel, at der staar:

„Ej heller kan en Læge som Befordringsgodtgørelse kræve mere end Dækning af de til en rimelig Befordring medgaaende Udgifter; besøger Lægen flere Patienter paa samme Rejse, vil der være at foretage en passende Fordeling af Befordringsudgifterne.“

Der har sikkert mange Steder været syndet overordentlig stærkt med Hensyn til dette Spørgsmaal, og det er dog fuldkommen urimeligt, at noget saadant sker. Derfor vil jeg ogsaa for mit Vedkommende slutte mig til Kravet om, at Lægerne maa indse, at der ikke er nogen som helst Rimelighed i, at de tager saa høje Takster for Befordring — de har taget langt ud over det dobbelte af, hvad de, der skal leve af at befordre Mennesker, har kunnet køre for, og det er dog en fuldkommen utilbørlig Ting.

Saa er der § 19, som adskillige ærede Medlemmer har talt om. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, der sagde, at han vilde foreslaa, at denne Paragraf slettedes. Jeg vil hellere have den omformet paa en saadan Maade, at det bliver fastslaaet, at der under en eller anden Form finder et forsvarligt Samarbejde Sted mellem de uddannede Læger, de Læger, som har gennemgaaet den Uddannelse, som foreskrives her i Lovforslaget, og de Lægfolk, baade Chiropraktikere, og andre Lægfolk, som giver sig af med at helbrede, naar de ønsker et saadant Samarbejde. Men det er jo den Slags Spørgsmaal, som bedst kan drøftes i Udvalget.

Endelig vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til § 25. Det forekommer mig nemlig, at den er noget for streng. Jeg synes ikke, det bør være muligt at straffe Folk blot paaa en Formodning om, at den paagældende har udsat en Patient for Fare; men hvis han virkelig har foraarsaget Skade, saa skal han være Ansvar og Erstatning undergivet. Men ogsaa dette kan vi jo forhandle om i Udvalget.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.